

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Бургас, 15.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Галина Т. Канакиева
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря П. Ефт. Помакова
в присъствието на прокурора П. П. К.
като разгледа докладваното от Гергана Ж. Кондова Наказателно дело за възобновяване № 20232000600056 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.424, ал.1, вр.чл.422, ал.1, т.5 от НПК.
Образувано е по постъпило от осъдения Д. А. К. искане за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 2202/2021 г. по описа на Районен съд Бургас и ВНОХД № 1215/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас.

С депозирания в съда процесуален инструмент, активиращ производството по реда на глава XXXIII от НПК, се релевират доводи за наличие на основанията по чл.422, ал.1, т.5, вр.чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК за възобновяване на наказателното производство. Като съществено нарушение на процесуалните правила се изтъква обстоятелството, че присъдата на районния съд и решението на окръжния такъв, се основават само и единствено на признанията на осъдения, при това дадени от него след упражнено физическо насилие, изразяващо се в побой, нанесен му във Второ РУ на МВР Бургас. Сочи се също, че при даване на обясненията, осъденият е бил в тежко психическо състояние, за наличието на което е бил настаняван на два пъти в ЦПЗ гр.Бургас. Едновременно с това се твърди, че признанията от осъдения са били направени след като той е бил манипулиран от назначения му служебен защитник. Допуснатите съществени процесуални нарушения и неотстраняването на същите, според искателя е довело до накърняване на правото на защита на осъдения. Изтъква се, че посочените нарушения на процесуалните правила са предпоставили и неправилно приложение на материалния закон, т.к. К. е бил признат за виновен по повдигнатото му обвинение. С тези съображения е заявено искане за възобновяване на наказателното дело.

В съдебно заседание пред Апелативен съд Бургас осъденият Д. К. се явява лично и с назначения му служебен защитник – адвокат от АК-Бургас. Двата

поддържат искането за възобновяване на делото с изложените в него аргументи. В допълнение към вече посочените в искането като допуснати от инстанционните съдилища съществени нарушения на процесуалните правила, защитата излага виждане, че такива са допуснати и при предявяване на материалите по досъдебното производство, като на осъдения доказателствата по същото не са му били предявени, както и в процесуалната дейност на съдилищата свързана със събиране на доказателствата предвид липсата на назначена по делото експертиза относно психическото състояние на осъдения. Претендира се непълнота на събраните в хода на ДП доказателства, способстващи установяването по несъмнен начин на автора на инкриминираното деяние. В пледоарията си защитникът доразвива изложените в искането основания за възобновяване по чл.422, ал.1, т.5, вр.чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК като добавя и това по т.3 на ал.1 на чл.348 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, с довод, че съдилищата са подценили ниската стойност на отнетите вещи. Пледира за възобновяване на наказателното дело, отмяна на присъдата и въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първата инстанция, като се заявява и готовност на осъдения Д. К. да поиска решаване на делото със споразумение. Алтернативно се иска изменение на въззивното решение чрез намаляване на наложеното наказание.

Представителят на АП-Бургас изразява становище за основателност на искането на осъдения Д. К. за възобновяване на наказателното дело, но не по изложените от него и неговия защитник основания. Намира, че решението на окръжния съд е постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, т.к. при липса на съответен протест от прокурора по реда на чл.337, ал.2, т.1 от НПК, окръжният съд е увеличил наложеното на К. наказание лишаване от свобода от седем месеца на една година. Поради това поддържа искане за възобновяване на наказателното производство по въззивното дело, отмяна на решението на окръжния съд и връщане на същото за ново разглеждане от стадия на въззивното производство.

Осъденият Д. К. заявява желанието си да бъде възобновено наказателното производство и делото да бъде върнато на досъдебното производство или на Районен съд Бургас за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Алтернативно претендира намаляване размера на наказанието, което да е условно.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на основанията за възобновяване, намери за установено следното:

С присъда, постановена по НОХД № 2202/2021 г., Районен съд Бургас признал Д. А. К. с ЕГН ***** за виновен в извършване на престъпление по чл.194, ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК, за което по реда на чл.54 от НК му наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от седем месеца, което на основание чл.66, ал.1 от НК отложил от изпълнение за изпитателен срок от три години.

В тежест на Д. К. било възложено заплащането на направените по делото разноски.

Съдът се разпоредил и с веществените доказателства.

По въззивен протест на Районна прокуратура Бургас било образувано ВНОХД № 1215/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас. Протестът е подаден срещу присъдата само в частта ѝ, с която съдът е приложил разпоредбата на чл.66 от НК и съдържа предложение за изменение на същата в протестираната ѝ част чрез отмяна на

приложението на института на условното осъждане и постановяване на наказанието да бъде изтърпяно ефективно при първоначален общ режим.

Присъдата била проверена от въззивния съд, който с Решение № 32 от 31.01.2023 г. я изменил в частта за наложеното наказание лишаване от свобода като го увеличил от седем месеца на една година и отменил приложението на чл.66, ал.1 от НК като определил първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието. В останалата част присъдата е потвърдена.

Претенцията на осъдения за възобновяване сочи основания по чл.422, ал.1, т.5, вр.чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при постановяването на съдебните актове на двете инстанционни съдилища и явна несправедливост на наложеното наказание.

Настоящият съдебен състав намира, че доводите на осъдения и на неговия защитник в полза на сочените основания за възобновяване не могат да бъдат споделени.

Направените възражения за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с опорочен процесуалния ред за събиране на доказателствата и по-конкретно - обясненията на осъдения, дадени от него в хода на досъдебното производство, както и такива свързани с начина на формиране на вътрешното убеждение на двете съдебни инстанции по същество - липса на обективно и всестранно изследване на обстоятелствата по делото и неправилна оценка на събраните доказателства, довели до неправилно приложение на закона с осъждане на Д. К. по повдигнатото му обвинение, са изцяло неоснователни.

При мотивиране на присъдата, първостепенният съд внимателно и прецизно е анализирал доказателствената наличност по делото, съдържаща показанията на разпитаните по делото свидетели, писмените доказателства, както и веществените доказателства по делото. Обсъдил е събраните по делото доказателства както поотделно, така и в тяхната взаимна връзка и корелативност, като е дал положителна оценка относно тяхната процесуална издържаност. Взел е отношение касателно възражението на защитата относно авторството на престъпното деяние. Така, при стриктно спазване на законовото изискване по чл.305, ал.3 от НПК, съдът е изложил своите съображения защо приема и гради своите изводи на едни от доказателствата, а други отхвърля. Правилно в тази посока е установено от съда от първата инстанция, че показанията на посочените свидетели са напълно изчерпателни, логични, безпротиворечиви и взаимно допълващи се по релевантните обстоятелства, свързани с главния факт на доказване. Поради това и са в пълна корелация помежду си и с писмените доказателствени източници, като не се опровергават по какъвто и да е начин при съотнасянето им едни с други. Съдът е подходил с нужното внимание към годността на доказателствения източник - обясненията на осъдения Д. К., дадени от него в хода на проведеното съдебно следствие и правилно е приел, че същите не следва да бъдат изключени от доказателствената маса по делото, т.к. събирането им не противоречи на изискванията на процесуалния закон.

Установените по реда на закона фактически положения по делото, в напълно достатъчна степен са мотивирали решаващия съд да приеме, че осъденият Д. К. е извършил престъплението - предмет на обвинението. Извършената оценъчна дейност на доказателствената съвкупност по делото не търпи критика в посоката, в която искателят претендира, тъй като не се отклонява от правилата, регламентирани в НПК.

В съдебният си акт, първоинстанционният съд е отговорил на всички направени пред него възражения от защитата.

Извън направените по-горе констатации, отнасящи се до оспорваната доказателствена дейност на първата инстанция по същество, самостоятелната проверка на проведеното въззивно производство, законосъобразността на което също се оспорва от искателя, не установява твърденията от него нарушения. За да постанови съдебният си акт, въззивният съд е извършил цялостна проверка на атакуваната присъда и след собствен анализ на доказателствените източници, е потвърдил правилността и обосноваността на установените от първата инстанция фактически и правни положения. Съобразявайки изискването по чл.339, ал.2 от НПК въззивният съд е дал мотивиран отговор на всички възражения на защитата, сред които и на тези касаещи авторството, с което е изпълнил процесуалните предписания на закона.

Липсата на назначена експертиза относно психическото състояние на К. не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, т.к. нужда от назначаването на такава не се установява по делото. По същото не са налице доказателства за влошено здравословно състояние на осъдения в този аспект.

Доводът на защитата за допуснато в хода на досъдебното производство съществено процесуално нарушение, е също неоснователен, доколкото последното е приключило по правилата на задочното производство, респ. в отсъствие на Д. К. поради неустановяване на същия включително и за предявяване на материалите по делото. Но дори и да бъде прието, че соченото процесуално нарушение е допуснато, то следва да се подчертае, че същото е санирано, т.к. видно от разпореждане от 05.05.2021 г. на съдията-докладчик от районен съд Бургас по НОХД № 2202/2021 г., на основание чл.247в, ал.5 от НПК е била осигурена възможността на осъдения и защитата, както и на всички други лица/страни, които имат право да участват в разпоредителното заседание, да се запознаят с материалите по делото.

Доводът, че обясненията/признанията си в хода на досъдебното производство Д. К. е дал след упражнено върху него физическо насилие, според настоящия състав на съда не следва да бъде разгледан, доколкото тези обяснения не са били приобщени към доказателствената маса чрез прочитането им на основание чл.279 от НПК и не са били взети предвид от съдилищата при постановяване на съдебните актове. Съдилищата при постановяване на съдебните си актове /първоинстанционен и въззивен/ са анализирали и ценили единствено обясненията на К., дадени от него в хода на проведеното по делото съдебно следствие.

Само за пълнота следва да се посочи, че по делото липсват доказателства в подкрепа на твърденията на осъдения, че самопризнанията му от досъдебното производство, са били взети чрез упражняване на физическо насилие.

При правилно изяснена фактическа обстановка инстанционните съдилища са направили обосновани правни изводи, като са приели, че осъденият Д. К. е осъществил от обективна и от субективна страна състава на престъплението по чл.194, ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК. При липса на пороци при формиране на вътрешното убеждение на решаващите съдилища по фактите, спрямо установеното от фактическа страна, материалният закон е приложен правилно. Съответствието между фактите и правната им оценка, в рамките на повдигнатото срещу осъдения обвинение, обуславя правилността на съдебните актове.

Съобразявайки изложеното, настоящият състав на съда не констатира да са

налице претендираните от осъдения К. и защитника му нарушения на процесуалните правила, отнасящи се до накърняване на правото му на защита.

Апелативният съд обаче споделя релевирания от прокурора при Апелативна прокуратура довод, че съдебният акт на въззивната инстанция е постановен при допуснато нарушение на процесуалните правила, довело до неправилно приложение на закона. Видно е от въззивния протест срещу първоинстанционната присъда, че същият съдържа искане единствено за отмяна на приложението на разпоредбата на чл.66 от НК, но не и за увеличение на наложеното от районния съд на К. наказание лишаване от свобода. Поради това този протест не се явява съответен по смисъла на чл.337, ал.2, т.1 от НПК. Увеличавайки с решението си размера на наказанието, окръжният съд е нарушил принципа за забрана влошаване положението на подсъдимия (*reformatio in pejus*), с което е допуснал нарушение на закона. Нарушението може да бъде отстранено от апелативната инстанция по пътя на възобновяване на наказателното дело и изменение на обсъжданото решение, тъй като е в полза на осъденото лице. Наказанието следва да бъде намалено по размер от една година на седем месеца, със запазване на правилно определеното ефективно негово изтърпяване при първоначален общ режим. Наказанието в намаления размер според настоящия състав е съответно на изискването за справедливост и годно да постигне целите на наказанието по чл.36 от НК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 425, ал. 1, т. 4 от НПК, Апелативен съд Бургас

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по ВНОХД № 1215/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас.

ИЗМЕНЯ Решение № 32 от 31.01.2023 г. по ВНОХД № 1215/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас, като **НАМАЛЯВА** наложеното на Д. А. К. с ЕГН ***** наказание от една година на седем месеца лишаване от свобода.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____